

טעמי המקרא - עקרונות יסוד

יוסף עופר

לטעמי המקרא שלושה תפקידים: א. מנגינת הקריאה; ב. פיסוק; ג. סימון ההברה המוטעמת

1. הטעמים נחלקים לשתי קבוצות: **מפסיקים ומשרתים**. כל הטעמים קובעים את המנגינה; אך רק הטעמים המפסיקים קובעים את הפיסוק.
2. מילה שאין לה טעם משלה מחוברת במקף אל המילה שאחריה, ונקראת יחד עמה, כגון: אֶת-שָׁמוֹ, אֶת-כָּל-יֶרֶק.
3. הפסוק מסתיים בטעם סוף פסוק – המסומן בקו ניצב מתחת להברה המוטעמת. אחרי המילה באות נקודתיים, כגון: שְׁמֹעוּן:
4. הטעמים המפסיקים אינם שווים זה לזה בחוזק ההפסק שלהם. הטעם המפסיק החזק ביותר בתוך הפסוק הוא הטעם אֶתְנַחֲתָא. הטעם הזה חוצה את הפסוק לשני חלקים, ובא כמעט בכל פסוקי המקרא.
5. טעמים מפסיקים נוספים, שהם מפסיקים חזקים הם זָקַף [שתי נקודות זו מעל זו מעל המילה], ורְבִיעַ [נקודה אחת מעל המילה]. בקריאה במקרא בלא מנגינה, יש להתחשב בעיקר בטעמים שנזכרו כאן - אתנחתא, זקף ורביע - המקבילים בדרך כלל לסימני פסיק או נקודה המשמשים כיום.
6. בשלושה ספרים במקרא באה מערכת טעמים מיוחדת השונה מן המערכת הרגילה. אלו הם הספרים איוב משלי ותהילים, והטעמים המשמשים בהם נקראים **טעמי אמו"ת**. הטעם המפסיק החזק ביותר בספרים האלה נקרא עולה ויורד. הטעם הזה בא רק בפסוקים ארוכים, וכאשר הוא מופיע הוא חזק מן האתנחתא שאחרי. לדוגמה: יִבְשׁוּ וַיִּכְלְמוּ מִבְּקִשֵׁי נַפְשֵׁי יִסְגּוּ אַחֲרָיו וַיִּחַפְּרוּ וְזָבְבוּ רַעְתֵּי: (תהילים לה, ד).

טבלת טעמי המקרא

הדרגה	שמות הטעמים המפסיקים וסימניהם
קיסרים	אֶתְנַחֲתָא סִלּוּק: (=סוף פסוק)
מלכים	סְגוּלָּה שְׁלֵשֶׁלֶת זָקַף (קטן) זָקַף גְּדוֹל טִפְחָא
משנים	רְבִיעַ זֶרְקָא פֶּשְׁטָא יְתִיב תְּבִיר
שלישים	פְּזָר קֶרְנֵי פְרָה (=פזר גדול) תְּלִישָׁא-גְדוּלָה גְּרֶשׁ גְּרִשִׁים מוֹנַח לְגֶרְמִיָה

שמות הטעמים המשרתים וסימניהם

מִירְכָא מוֹנַח זֶרְגָא מַהֲפֶךְ קִדְמָא תְּלִישָׁא-קִטְנָה
--

זיהוי ההברה המוטעמת במילה

1. טעמי המקרא מסומנים בדרך כלל בהברה המוטעמת – מתחת לאותיות או מעליהן. יש לזהות את סימן הטעם ולהטעים על פיו הטעמת מלרע (בהברה האחרונה) או הטעמת מלעיל (בהברה שלפני האחרונה).
2. סימנו של הטעם פֶּשְׁטָא בא תמיד משמאל למילה. בתיבות המוטעמות מלעיל מוכפל הסימן ומופיע גם מעל ההברה המוטעמת, כגון: הַמֶּלֶךְ.
3. גם הטעמים סגול, זרקא, תלישא-קטנה מסומנים תמיד משמאל למילה. ברוב הדפוסים מוכפל הטעם בתיבות המוטעמות מלעיל ומופיע גם מעל ההברה המוטעמת, כגון: תִּסְדֹּ, דְרֶךְ. כתבי-היד העתיקים אינם נוהגים להכפיל את הסימנים האלה.
4. הטעם **תלישא גדולה** מסומן תמיד מימין למילה. ברוב הדפוסים מוכפל הטעם בתיבות המוטעמות שלא בהברה הראשונה, כגון: וְבָנָיו. כתבי-היד העתיקים אינם נוהגים להכפיל את סימן התלישא.

הבחנה בין טעמים דומים

1. הטעם פֶּשֶׁטָא (שהוא מפסיק בדרגת משנה) מסומן תמיד משמאל למילה (כאמור לעיל). הטעם קְדָמָא (שהוא משרת ולא מפסיק) מסומן בהברה המוטעמת.
2. הטעם המשרת מְהַפֵּךְ מסומן בהברה המוטעמת. הטעם יְתִיב (שהוא מפסיק בדרגת משנה) מסומן מימין למילה. הטעם הזה בא רק במילים המוטעמות בהברתן הראשונה.
3. הטעם מוֹנֵחַ הוא משרת, והוא שכיח מאוד. צורת הטעם מוֹנֵחַ לְגַמְיָה | (שליש) מורכבת משני סימנים: מונח מתחת להברה המוטעמת וקו (כעין פסק) לאחר המילה. טעם זה נדיר יחסית.

ספרות יסוד בנושא טעמי המקרא

1. מרדכי ברויאר, טעמי המקרא בכ"א ספרים ובספרי אמ"ת, ירושלים תשמ"ב.
2. מרדכי ברויאר, תקציר כללי הטעמים, בראש ספרי בראשית ותהילים מסדרת 'דעת מקרא'.
3. שמחה קוגוט, המקרא בין טעמים לפרשנות, ירושלים תשנ"ד.

סדר
דרישה
טעמים
לשון
מדע
בינה

יתרו

סדר התורה ופיסוק טעמים

בשיטת מיכאל פרלמן (לפי הרב ברויאר) ז"ל*

יח א וַיִּשְׁמַע יִתְרוֹ כִּהְיוּ מֵדִין חֲתָן מֹשֶׁה אֶת כָּל־אֲשֶׁר עָשָׂה אֱלֹהִים לְמֹשֶׁה וּלְיִשְׂרָאֵל עַמּוֹ
 בִּיהוֹצֵיא יְהוָה אֶת־יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם:

סדר
דרישה
מעמד הר סיני
טעמים
לשון
מדע
בינה

מעמד הר סיני

ב וַיִּקַּח יִתְרוֹ חֲתָן מֹשֶׁה אֶת־צַפְרָה אִשְׁתּוֹ מִצִּיפּוֹת מִצְרַיִם וְאֶת שְׁנֵי בָנָיו אֲשֶׁר שָׁם הָאֶחָד גֵּרְשֹׁם כִּי אָמַר גֵּר הָיִיתִי בְּאֶרֶץ נֹכְרִיהָ:
 ג וְשֵׁם הָאֶחָד אֱלִיעֶזֶר כִּי־אֱלֹהֵי אָבִי בִּעֲזָרִי וַיִּצְלַנִּי מִחַרְבַּת פְּרֻעָה:
 ד וַיָּבֹאוּ יִתְרוֹ חֲתָן מֹשֶ�ה וּבָנָיו וְאִשְׁתּוֹ אֶל־מֹשֶׁה אֶל־הַמִּדְבָּר אֲשֶׁר־הוּא חֲנָה שָׁם הָרַ הָאֱלֹהִים:
 ה וַיֹּאמֶר אֶל־מֹשֶׁה אֲנִי חֲתָנְךָ יִתְרוֹ בֵּן אֱלִיָּדָה וְאִשְׁתְּךָ וּשְׁנֵי בָנֶיךָ עִמָּה:

סדר
דרישה
עשרת הדברות
טעמים
לשון
מדע
בינה

עשרת הדברות

ז וַיֵּצֵא מֹשֶׁה לְקִרְיַת חֲתָנּוֹ וַיִּשְׁתַּחֲוֶה וַיִּשְׁקֵלֵז וַיִּשְׁאַלֵז אִישׁ־לְרֵעֵהוּ לְשָׁלוֹם וַיָּבֹאוּ הָאֱלֹהִים:
 ח וַיִּסְפֹּר מֹשֶׁה לְחֲתָנּוֹ אֶת כָּל־אֲשֶׁר עָשָׂה יְהוָה לְפָרְעָה וּלְמִצְרַיִם עַל אוֹדֹת יִשְׂרָאֵל
 אֶת כָּל־הַתְּלָאָה אֲשֶׁר מְצַאֲתֶם בְּדֶרֶךְ וַיִּצְלַם יְהוָה:
 ט וַיַּחֲדֵךְ יִתְרוֹ עַל כָּל־הַטּוֹבָה אֲשֶׁר־עָשָׂה יְהוָה לְיִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר הִצִּילוֹ מִיַּד מִצְרַיִם:
 י וַיֹּאמֶר יִתְרוֹ בְּרוּךְ יְהוָה אֲשֶׁר הִצִּיל אֶתְכֶם מִיַּד מִצְרַיִם וּמִיַּד פְּרֻעָה
 אֲשֶׁר הִצִּיל אֶת־הָעָם מִתַּחַת יַד־מִצְרַיִם:

סדר
דרישה
חוקי גוי קדוש
טעמים
לשון
מדע
בינה

חוקי גוי קדוש

יא עֲתָה יִדְעֹתִי כִּי־גָדוֹל יְהוָה מִכָּל־הָאֱלֹהִים כִּי בִדְבַר אֲשֶׁר זָדוּ עֲלֵיהֶם:
 יב וַיִּקַּח יִתְרוֹ חֲתָן מֹשֶ׈ה עִלָּה וּזְבָחִים לְאֱלֹהִים
 וַיָּבֹאוּ אֶהָרָן וְכָל יִשְׂרָאֵל לֶאֱכֹל־לֶחֶם עִם־חֲתָן מֹשֶׁה לִפְנֵי הָאֱלֹהִים: שני

* את דרגות הפסק סימן מיכאל פרלמן בקווים היררכיים, ואנו הוספנו את הצבעים. שיטת הפיסוק של הטעמים היא תמיד בינארית (מחלקת כל יחידה לשני חלקים), ויש בה דרגות, כך שכל הפסק קל בטעמים, יש מעליו הפסק גבוה ממנו, הכולל יחידה גדולה יותר. החריג היחיד הוא סוף פסוק, המתחלק על ידי אתנחתא - השווה לו בדרגתו (שכן שניהם 'קיסרים', המתחלקים על ידי 'מלכים'), והדרב מיוצג בסימון הקווים. שיטה זו יש בה רגישות רבה והיא הולמת את לשון המקרא, שהיא תמיד שירה, גם בפרקי סיפור וחוק.

י ויהי ממחרת וישב משה לשפט את־העם ויעמד העם על־משה מן־הבקר עד־הערב:

יד וירא חתן משה את כל־אשר־הוא עשה לעם

ויאמר מה־הדבר הזה אשר אתה עשה לעם

מדוע אתה יושב לבדך וכל־העם נצב עליך מן־בקר עד־ערב:

טו ויאמר משה לחתנו כִּי־בא אלי העם לדרש אלהים:

טז כִּי־יהיה להם דבר בא אלי ושפטתי בין איש ובין רעהו והודעתי את־חקי האלהים ואת־תורתיו:

יז ויאמר חתן משה אליו לא־טוב הדבר אשר אתה עשה:

יח נבל תבל גם־אתה גם־העם הזה אשר עמך כִּי־כבד ממך הדבר לא־תוכל עשהו לבדך:

יט עתה שמע בקלי אינני עמך ויהי אלהים עמך

כ יהיה אתה לעם מול האלהים והבאת אתה את־הדברים אלה־אלהים:

כ וזה־הדבר אתה את־החקים ואת־התורת

והודעת להם את־הדרך ילכו בה ואת־המעשה אשר יעשון:

כא ואתה תחזה: מכל־העם אנשי־חיל יראי אלהים אנשי אמת שנאי בצע

ושמת עליהם שרי אלפים שרי מאות שרי חמשים ושרי עשרות:

כב ושפטו את־העם בכל־עת

והיה כל־הדבר הגדל יביאו אליך וכל־הדבר הקטן ישפטוהם

והקל מעליך ונשא אתך:

כג אם את־הדבר הזה תעשה וצונך אלהים ויכלת עמך וגם כל־העם הזה על־מקומו יבא בשלום: שלישי

סדר
דרישה
טעמים
לשון
מדע
בינה

יתרו

כד וַיִּשְׁמַע מֹשֶׁה לְקוֹל חֲתָנּוֹ וַיַּעַשׂ כְּלָאֲשֶׁר אָמַר:

כה וַיָּבֹחַר מֹשֶׁה אֲנָשֵׁי-חֵיל מִכָּל-יִשְׂרָאֵל וַיִּתֵּן אֹתָם רָאשִׁים עַל-הָעָם

שְׂרֵי אֱלֹפִים וְשְׂרֵי מְאֹת שְׂרֵי חֲמִשִּׁים וְשְׂרֵי עֶשְׂרֵת:

כו וַשְּׁפוֹטוּ אֶת-הָעָם בְּכָל-עֵת אֶת-הַדָּבָר הַקָּשֶׁה יְבִיאֹן אֶל-מֹשֶׁה וְכָל-הַדָּבָר הַקָּטָן יִשְׁפוֹטוּ הֵם:

כו וַיִּשְׁלַח מֹשֶׁה אֶת-חֲתָנּוֹ וַיֵּלֶךְ לוֹ אֶל-אַרְצוֹ: רביעי

סדר
דרישה
טעמים
לשון
מדע
בינה

מעמד הר סיני

סדר
דרישה
טעמים
לשון
מדע
בינה

עשרת הדברות

סדר
דרישה
טעמים
לשון
מדע
בינה

חוקי גוי קדוש

סדר התורה ופסוק טעמים

בשיטת מיכאל פרלמן (לפי הרב ברויאר) ז"ל

יט א בַּחֲדָשׁ הַשְּׁלִישִׁי לְצֵאת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם בַּיּוֹם הַזֶּה בָּאוּ מִדְבַר סִינִי:

ב וַיִּסְעוּ מִרְפִּידִים וַיָּבֹאוּ מִדְבַר סִינִי וַיַּחֲנוּ בַּמִּדְבָּר וַיַּחֲזִשׂם יִשְׂרָאֵל נֶגֶד הָהָר:

ג וּמֹשֶׁה עָלָה אֶל־הָאֱלֹהִים

ד וַיִּקְרָא אֵלָיו יְהוָה מִן־הָהָר לֵאמֹר כֹּה תֹאמַר לְבֵית יִעֲקֹב וְתֹגִיד לְבָנֵי יִשְׂרָאֵל:

ה אַתֶּם רְאִיתֶם אֲשֶׁר עָשִׂיתִי לְמִצְרָיִם וְאֲשָׂא אֶתְכֶם עַל־כַּנְפֵי נְשָׁרִים וְאָבֵא אֶתְכֶם אֵלָי:

ו וְעַתָּה אִם־שָׁמוּעַ תִּשְׁמְעוּ בְּקוֹלִי וּשְׁמַרְתֶּם אֶת־בְּרִיתִי

ז וְהִיִּיתֶם לִי סֵגֻלָּה מִכָּל־הָעַמִּים כִּי־לִי כָל־הָאָרֶץ:

ח וְאַתֶּם תִּהְיוּ־לִי מִמְּלַכְתַּת כְּהֹנִים וְגוֹי קָדוֹשׁ אֱלֹהֵי הַדְּבָרִים אֲשֶׁר תִּדְבַר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: חמישי

ט וַיָּבֹא מֹשֶׁה וַיִּקְרָא לְזִקְנֵי הָעָם וַיִּשָּׂם לִפְנֵיהֶם אֶת־כָּל־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר צִוְּהוּ יְהוָה:

י וַיַּעֲנוּ כָל־הָעָם יַחְדָּו וַיֹּאמְרוּ כָּל־אֲשֶׁר־דִּבֶּר יְהוָה נַעֲשֶׂה וְנִשְׁמָע וַיֹּשֶׁב מֹשֶׁה אֶת־דְּבָרֵי הָעָם אֶל־יְהוָה:

יא וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה הִנֵּה אָנֹכִי בְּאֵי אֵלֶיךָ בְּעַבְדֵי הָעָן

יב בְּעַבְדֵי יִשְׂרָאֵל וְנִשְׁמַע הָעָם בְּדְבָרֵי עַמְדָּךְ וְגַם־בְּדָבְרֵי יְאֻמֵּינוּ לְעוֹלָם

יג וַיַּגֵּד מֹשֶׁה אֶת־דְּבָרֵי הָעָם אֶל־יְהוָה:

יד וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵךְ אֶל־הָעָם וְקִדְשְׁתָּם הַיּוֹם וּמָחָר וּכְבָסוּ שַׂמְלֹתָם:

טו וְהָיוּ נֹכְחִים לַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי כִּי בַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי יֵרֵד יְהוָה לְעִינֵי כָל־הָעָם עַל־הָהָר סִינִי:

טז וְהִגְבַּלְתָּ אֶת־הָעָם סָבִיב לֵאמֹר הִשְׁמְרוּ לְכֶם עֲלוֹת בְּהָר וַיִּנְגַע בְּקֶצְהוּ כָל־הַנְּגַע בְּהָר מוֹת יוֹמָת:

יתרו

יג וְלֹא־תִזְעַע בּוֹ יָד כִּי־סָקוֹל יִסְקַל אוֹיְיָהּ יִיָּרֶה אִם־בְּהִמָּה אִם־אִישׁ לֹא יִחִיָּהּ
בְּמִשְׁךְ הַיָּבֵל הִמָּה יַעֲלוּ בָהֶר:

יד וַיֵּרֶד מֹשֶׁה מִן־הָהָר אֶל־הָעָם וַיְקַדֵּשׁ אֶת־הָעָם וַיְכַבְּסוּ שְׂמֹלֹתָם:

טו וַיֹּאמֶר אֶל־הָעָם הֲיִו נֹכְחִים לְשִׁלֶּשֶׁת יָמִים אֶל־תִּגְשׁוּ אֶל־אִשָּׁה:

טז וַיְהִי בַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי בְהִיַת הַבְּקָר וַיְהִי קִלְת וּבְרָקִים וַעֲנָן כָּבֵד עַל־הָהָר וְקַל שֶׁפָּר חֲזַק מְאֹד
וַיִּחַרֶד כָּל־הָעָם אֲשֶׁר בְּמַחֲנֵה:

יז וַיֹּצֵא מֹשֶׁה אֶת־הָעָם לִקְרֹאת הָאֱלֹהִים מִן־הַמַּחֲנֵה וַיִּתְיַצְבוּ בְּתַחֲתֵית הָהָר:

יח וְהָר סִינַי עָשָׂן כְּלוֹ מִפְּנֵי אֲשֶׁר יָרַד עָלָיו יְהוָה בָּאֵשׁ וַיַּעַל עֲשָׂנוּ כְּעֵשָׂן הַכַּבָּשָׁן וַיִּחַרֶד כָּל־הָהָר מְאֹד:

יט וַיְהִי קוֹל הַשֶּׁפָּר הוֹלֵךְ וְחֲזַק מְאֹד מֹשֶׁה יִדְבֹּר וְהָאֱלֹהִים יַעֲנֶנּוּ בְּקוֹל: שׁ

כ וַיֵּרֶד יְהוָה עַל־הָר סִינַי אֶל־רֹאשׁ הָהָר וַיִּקְרָא יְהוָה לְמֹשֶׁה אֶל־רֹאשׁ הָהָר וַיַּעַל מֹשֶׁה:

כא וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה רֵד הָעֵד בְּעָם פְּנִי־הָרְסוּ אֶל־יְהוָה לְרֹאוֹת וְנָפַל מִמֶּנּוּ וְרַב:

כב וְגַם הַפְּהָגִים הַנֹּגְשִׁים אֶל־יְהוָה יִתְקַדְּשׁוּ פְּנִי־פְרֹץ בָּהֶם יְהוָה:

כג וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־יְהוָה לֹא־יִוָּכַל הָעָם לַעֲלֹת אֶל־הָר סִינַי

כִּי־אַתָּה הַעֲדֹתָהּ בְּנֹו לֹא־מֵר הַגִּבֹּל אֶת־הָהָר וְקִדְשָׁתּוּ:

כד וַיֹּאמֶר אֵלָיו יְהוָה לְדַרְדֹּ וְעֲלִית אִתָּה וְאַהֲרֹן עִמָּךְ

וְהַפְּהָגִים וְהָעָם אֶל־יְהוָה לַעֲלֹת אֶל־יְהוָה פְּנִי־פְרֹץ־בָּם:

כה וַיֵּרֶד מֹשֶׁה אֶל־הָעָם וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם:

מעמד הר סיני

טז וַיְהִי בַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי בְהִיַת הַבְּקָר וַיְהִי קִלְת וּבְרָקִים וַעֲנָן כָּבֵד עַל־הָהָר וְקַל שֶׁפָּר חֲזַק מְאֹד
וַיִּחַרֶד כָּל־הָעָם אֲשֶׁר בְּמַחֲנֵה:

עשרת הדברות

כ וַיֵּרֶד יְהוָה עַל־הָר סִינַי אֶל־רֹאשׁ הָהָר וַיִּקְרָא יְהוָה לְמֹשֶׁה אֶל־רֹאשׁ הָהָר וַיַּעַל מֹשֶׁה:
כא וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה רֵד הָעֵד בְּעָם פְּנִי־הָרְסוּ אֶל־יְהוָה לְרֹאוֹת וְנָפַל מִמֶּנּוּ וְרַב:
כב וְגַם הַפְּהָגִים הַנֹּגְשִׁים אֶל־יְהוָה יִתְקַדְּשׁוּ פְּנִי־פְרֹץ בָּהֶם יְהוָה:
כג וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־יְהוָה לֹא־יִוָּכַל הָעָם לַעֲלֹת אֶל־הָר סִינַי
כִּי־אַתָּה הַעֲדֹתָהּ בְּנֹו לֹא־מֵר הַגִּבֹּל אֶת־הָהָר וְקִדְשָׁתּוּ:
כד וַיֹּאמֶר אֵלָיו יְהוָה לְדַרְדֹּ וְעֲלִית אִתָּה וְאַהֲרֹן עִמָּךְ
וְהַפְּהָגִים וְהָעָם אֶל־יְהוָה לַעֲלֹת אֶל־יְהוָה פְּנִי־פְרֹץ־בָּם:
כה וַיֵּרֶד מֹשֶׁה אֶל־הָעָם וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם:

חוקי גוי קדוש

וְהַפְּהָגִים וְהָעָם אֶל־יְהוָה לַעֲלֹת אֶל־יְהוָה פְּנִי־פְרֹץ־בָּם:
כה וַיֵּרֶד מֹשֶׁה אֶל־הָעָם וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם:

סדר
דרישה
טעמים
לשון
מדע
בינה
סדר
דרישה
טעמים
לשון
מדע
בינה
סדר
דרישה
טעמים
לשון
מדע
בינה
סדר
דרישה
טעמים
לשון
מדע
בינה

סדר התורה ופיסוק טעמים בשיטת מיכאל פרלמן (לפי הרב ברויאר) ז"ל טעם תחתון - לפי פסוקים

א וַיְדַבֵּר אֱלֹהִים אֶתְּ כָל־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה לְאֹמֶר:

ב אֲנֹכִי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֲשֶׁר הוֹצֵאתִיךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם מִבֵּית עַבְדִּים לֹא־יְהִיֶּה לְךָ אֱלֹהִים אֲחֵרִים עַל־פָּנָי:

ג לֹא־תַעֲשֶׂה לְךָ פֶסֶל וְכָל־תְּמוּנָה אֲשֶׁר בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל וְאֲשֶׁר בָּאָרֶץ מִתַּחַת וְאֲשֶׁר בַּיָּם מִתַּחַת לְאָרֶץ:

ד לֹא־תִשְׁתַּחֲוֶה לָהֶם וְלֹא תַעֲבֹדֵם כִּי אֲנֹכִי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֵל קַנָּא פֹקֵד עֵינֹן אַבְתִּי עַל־בָּנָי עַל־שֹׁלְשֵׁי וְעַל־רִבְעֵי לְשׁוֹנָי:

ה וַעֲשֵׂה חֶסֶד לְאֶלְפִים לְאֹהֲבָי וּלְשֹׁמְרֵי מִצְוֹתַי:

ו לֹא תִשָּׂא אֶת־שֵׁם־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְשׁוֹא כִּי לֹא יִנְקָה יְהוָה אֶת־אִשְׁרֵי־שָׂא אֶת־שְׁמוֹ לְשׁוֹא:

ז זְכוֹר אֶת־יוֹם הַשַּׁבָּת לְקַדְּשׁוֹ:

ח שֵׁשֶׁת יָמִים תַּעֲבֹד וְעֵשִׂיתָ כָּל־מְלַאכְתֶּךָ:

ט וְיוֹם הַשְּׁבִיעִי שַׁבָּת לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ לֹא־תַעֲשֶׂה כָּל־מְלָאכָה אַתָּה וּבִנְךָ וּבִתֶּךָ עַבְדְּךָ וְאִמְתֶּךָ וּבְהֵמָתֶךָ וְגֵרְךָ אֲשֶׁר בְּשַׁעְרֶיךָ:

י כִּי שֵׁשֶׁת־יָמִים עָשָׂה יְהוָה אֶת־הַשָּׁמַיִם וְאֶת־הָאָרֶץ אֶת־הַיָּם וְאֶת־כָּל־אֲשֶׁר־בָּם וַיִּנַּח בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי עַל־כֵּן בֵּרַךְ יְהוָה אֶת־יוֹם הַשַּׁבָּת וַיְקַדְּשֵׁהוּ:

יא כִּבַּד אֶת־אֲבִיךָ וְאֶת־אִמְךָ לְמַעַן יָאֲרְכוּ יָמֶיךָ עַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נָתַן לְךָ:

יתרו

יב לא תרצח לא תנאף לא תגנב לא תענה ברעך עד שקר:

יג לא תחמד בית רעך לא תחמד אשת רעך ועבדו ואמתו ושורו וחמרו וכל אשר לרעך: שביעי

מעמד הר סיני

יד וכל־העם ראים את־הקולת ואת־הלפידים ואת קול השׁפֿר ואת־ההר עשׂן

וירא העם וינעו ויעמדו מרחק:

טו ויאמרו אל־משה דבר־אתה עמנו ונשמעה ואל־ידבר עמנו אלהים פֿר־נמות:

טז ויאמר משה: אלה־העם אל־תיראו! כִּי לִבְעֹבֹר נִסּוּת אֶתְכֶם בָּא הָאֱלֹהִים

וּבְעֹבֹר תִּהְיֶה יְרֵאתוֹ עַל־פְּנֵיכֶם לְבַלְתִּי תַחֲטְאוּ:

יז ויעמד העם מרחק ומשה נגש אל־הערפל אשר־שם האלהים:

עשרת הדברות

טעמים

חוקי גוי קדוש

טעם עליון - לפי דברות

וידבר אלהים את כל־הדברים האלה לאמר:
 אנכי יהוה אלהיך אשר הוצאתיך מארץ מצרים מבית עבדים:
 לא יהיה־לך אלהים אחרים על־פני
 לא תעשה־לך פסל וכל־תמונה אשר בשמים ממעל ואשר בארץ מתחת ואשר במים מתחת לארץ
 לא־תשתחוה להם ולא תעבדם
 כי אנכי יהוה אלהיך אל קנא פקד עון אבת על־בנים על־שלישים ועל־רבעים לשנאי
 ועשה חסד לא־לפים לאהבי ולשמרי מצותי:
 לא תשא את־שם־יהוה אלהיך לשוא כי לא ינקה יהוה את־אשר־ישא את־שמו לשוא:
 זכור את־יום השבת לקדשו
 ששת ימים תעבד ועשית כל־מלאכתך
 ויום השביעי שבת ליהוה אלהיך
 לא תעשה כל־מלאכה אתה ובנד־ובתך עבדך ואמתך ובהמתך וגרד אשר בשעריך
 כי ששת־ימים עשה יהוה את־השמים ואת־הארץ ואת־כל־אשר־בם וינח ביום השביעי
 על־כן ברך יהוה את־יום השבת ויקדשהו:
 כבד את־אביך ואת־אמך למען יארכו ימך על האדמה אשר־יהוה אלהיך נתן לך:

יתרו	סדר
	דרישה
	טעמים
	לשון
	מדע
מעמד הו סיני	סדר
	דרישה
	טעמים
	לשון
	מדע
עשרת הדברות	סדר
	דרישה
	טעמים
	לשון
	מדע
חוקי גוי קדוש	סדר
	דרישה
	טעמים
	לשון
	מדע

סדר
דרישה
טעמים
לשון
מדע
בינה

יתרו

לֹא תִגְנֹב:

לֹא תִנָּאֵף:

לֹא תִרְצַח:

לֹא-תַעֲנֶה בְרַעַף עַד שֶׁקָּרָ:

לֹא תִחַמַּד בֵּית רַעֵף | לֹא-תִחַמַּד אִשֶׁת רַעֵף | וְעַבְדּוֹ וְאִמָּתוֹ | וְשׁוֹרׇוֹ וְחִמְלָוׇוֹ | וְכֹל אֲשֶׁר לְרַעֵף: ^{שביעי}

סדר
דרישה
טעמים
לשון
מדע
בינה

מעמד הר סיני

סדר
דרישה
טעמים
לשון
מדע
בינה

עשרת הדברות

סדר
דרישה
טעמים
לשון
מדע
בינה

חוקי גוי קדוש

סדר התורה ופיסוק טעמים בשיטת מיכאל פרלמן (לפי הרב ברויאר) ז"ל

כ יח ויאמר יהוה אל-משה כה תאמר אל-בני ישראל

אתם ראיתם כי מן-השמים דברתי עמכם:

ט לא תעשון אתי אלהי כסף ואלהי זהב לא תעשו לכם:

כ מזבח אדמה תעשה-לי וזבחתי עליו את-עלתך ואת-שלמך את-צאנך ואת-בקרך

בכל-המקום אשר אזכיר את-שמך אבוא אליך וברכתך:

כא ואם-מזבח אבנים תעשה-לי לא-תבנה אתהן גזית כי חרבך הנפת עליה ותחללה:

כב ולא-תעלה במעלת על-מזבחי אשר לא-תגלה ערותך עליו:

יתרו

מעמד הר סיני

עשרת הדברות

חוקי גוי קדוש

סדר
דרישה
טעמים
לשון
מדע
בינה

סדר
דרישה
טעמים
לשון
מדע
בינה

סדר
דרישה
טעמים
לשון
מדע
בינה

סדר
דרישה
טעמים
לשון
מדע
בינה